

Hodnocení vedoucího diplomové práce – teoretická/praktická část*
Hodnocení vedoucího bakalářské práce – teoretická/praktická část*

Jméno a příjmení studenta	Bc. Katarína Pribylová		
Studijní program	N0288P310001 Arts Management		
Obor/ateliér			
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2021/2022
Název práce	Případová studie práce s publikem v Krajské galerii výtvarného umění ve Zlíně		
Vedoucí práce	Mgr. Helena Maňasová Hradská, PhD.		

Dějiny umění a muzeologie byly dlouhou dobu jedinými obory, kterým v našem státě náležel prostor muzeí a galerií. Ještě moje generace plula na omamné vlně představ o skryté tišině místa určeného k sekularizované meditaci, restaurátorské péči a badatelské vášni. Dnešní generace pod vlivem synkretické sloučeniny marketingového pragmatismu a aktivistické rétoriky stojí před fenoménem muzea jako před archaickým a nákladným nástrojem, který ač s velkým potenciálem leží dosud spíš ladem. Globální diskuzi nad tématem charakterizuje celé spektrum sofistikovaných komunikačních a manažerských metod, výzkumů a koncepcí, jež mají formovat kulturní instituce. Z poza úlu čilé disputace nad definicí muzea ovšem zaznívá příliš nejasně, co je vlastně smyslem současného muzea. Do široka se rozkládá také nejasná přechodná území mezi popisem skutečných institucí a vidinou, ke které by měly směřovat. A právě v této šedé zóně (ne-)možností a přání nacházíme největší množství odborných pojednání.

Výzkum, který pro účely své práce diplomantka provedla je tedy veden snahou zjistit, jak lze konkrétní instituci, Krajskou galerii výtvarného umění ve Zlíně, konfrontovat s těmito (ne-) možnostmi a přáními vytvářet v regionech České republiky vlastní variantu nového muzea. V kontextu diskuze o demokratizaci institucí a kulturní demokracii se zaměřila na dva aktéry těchto procesů – publikum galerie a její odborné pracovníky. Cílem bylo vytvořit návrh strategie práce s publikem doslova šité instituci na míru. Během realizace projektu se ukázalo, že navzdory zacílení na publikum galerie, bude pro účel projektu zásadní práce se samotnými zaměstnanci a vedením. Nejasnost smyslu, společenské úlohy a povahy odborné výkonnosti kulturní instituce jak z definice, tak v kontextu regionu, která charakterizovala personální nastavení a motivovanost zkoumaného prostředí, se ukázala jako základní překážka pro jakýkoliv další postup v navrhování strategie. Nutno ocenit, že v tu chvíli se autorce podařilo nepodlehout viru demotivace a skepse. Vyzbrojena značnou šíří odborné literatury, znalostí marketingové přesvědčivosti a latentní vírou v osudové propojení lidského socializačního instinktu s potenciálem sbírkotvorných institucí, předložila návrh 8 kroků určených k implementaci do strategie Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně. Diplomová práce tak předkládá jak obraz potenciálního publika, zájmu a porozumění funkce instituce v regionu zkoumaný na straně návštěvníků, tak zároveň prezentuje obraz reflektující vnitřní nastavení, absence sdílené vize a nevyužitý potenciál zkoumané galerie.

Koncepcím kritického a otevřeného muzea, které jsou s různou mírou úspěšnosti realizovány v západních regionech EU, v Británii a v USA (pod vlivem entuziastických šířitelů typu Niny Simon) jsou v českém diskurzu často terčem kritiky v obavě před ztrátou odborné úrovně („výkonnosti“) muzeí – mj. také proto, že muzea a velké sbírkové galerie nesou statut výzkumných institucí. Generace historiků umění a muzeologů pečlivě a úzkostně opatruje svěřená dědictví kulturního kapitálu v latentním strachu z jejich znesvěcení a interpretační devalvace, která vládne světu médií, do nějž

ovšem muzea a galerie rozhodně patří. Kompetitivní mentalita určující pravidla mocenského pole, k čemuž je třeba počítat prestiž instituce a jejích sbírek, cifra návštěvnosti, vágní medializace a tlak na ne vždy zdůvodněné zvyšování všech dílčích ukazatelů zastírá jasnou představu, co vlastně chceme od našich kulturních institucí. Z předkládané diplomové práce vysvítá, že jde často spíše o nedorozumění, absenci dialogu či širší diskuze a o protichůdné názory než o pestré spektrum koncepcí.

Na práci oceňuji zpracování koncepcí a názorů na problematiku práce s publikem jak v rovině odborné mezinárodní diskuze (v teoretické části) tak v praktickém výzkumu konkrétní situace v konkrétní instituci (v projektu). Taková konfrontace nemusí dospět k plánu realizace, byť se autorka o návrh takové strategie pokusila a KGVUZ ji bude mít k dispozici jako materiál k implementaci či alespoň inspiraci. Práce totiž odkrývá hlubší problém současných českých kulturních institucí a dokládá jej konkrétním příkladem, a to je nedostatek důvěry: k vizím, k idejím, k managementu, k zaměstnancům, k návštěvníkům, k sobě samotným navzájem. Kde je nedostatek, dostaví se hlad, kde je hlad, jedná se často neuváženě. Autorka ve svém projektu navrhuje, jak začít řešit zvolené téma strategicky, uvážlivě – od začátku, s tím, co skutečně máme a tento návrh považuji za účelný a vydařený.

K jazykové a formální rovině diplomové práce nemám žádné připomínky, dostávají požadavků odborné studie.

Doplňující otázka se vztahuje k autorčině zkušenosti s mimočesko-slovenským prostředím (Maďarsko, konference v Londýně, ...): narazila jste na inspirativní přístupy, které hodnotíte jako realizovatelné v českém kulturním prostředí typu KGVUZ? Případně, co si myslíte, že je překážkou?

Kontrola plagiátorství byla negativní – systém našel shodu < 1%.

Návrh klasifikaceA.....

V(e)Bošovicích..... dne1. 6. 2022.....

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte